

عنوان مقاله:

اثر بخشی طرحواره درمانی بر افکار خودکشی زنان متاهل دارای تعارضات زناشویی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شهرزاد خوشبخت

زهره رجب زاده دزفولی

سجاد عباسی جگرلوئی

زهرا سیفی کردلر

رقیه پورتنقی

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر افکار خودکشی زنان متاهل دارای تعارضات زناشویی بوده است. روش پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون همراه با گروه کنترل است. جامعه آماری زنان دارای تعارضات زناشویی مراجعه کننده به مراکز مشاوره ای شهر رشت در نیمه دوم سال ۱۳۹۸ بودند. روش نمونه گیری از نوع نمونه گیری در دسترس و حجم نمونه ۳۰ نفر (۱۵ نفر گروه آزمایش و گروه ۱۵ نفر گروه گواه) انتخاب شد. جهت گردآوری اطلاعات از پرسشنامه افکار خودکشی استفاده شد. گروه آزمایش ۱۰ جلسه ۸۰ دقیقه ای با روش طرحواره درمانی آموزش دیدند و گروه کنترل آموزشی دریافت نکردند. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که بعد از طرحواره درمانی با توجه به میانگین متغیر افکار خودکشی گروه آزمایش در پس آزمون نسبت به میانگین گروه کنترل، معنی دار بوده است. بنابراین طرحواره درمانی بر افکار خودکشی زنان متاهل دارای تعارضات زناشویی تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، افکار خودکشی، تعارضات زناشویی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1406461>

